

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

I. De ipso Textu Hebræo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

JOHANNES LEUSDEN Lectori benevolo S.

Amus Tibi, benevole Lector, Biblia accuratifima & correctissima, impressa, nostro in gratia Dei ductu, per celeberrimum Judæum D. Josephum Athia m, quibus accuratiora & correctiora nunquam Sol aspexit. Et quia hactenus talia non sunt edita, ideo non absonum nos esse facturos judicavimus, si hic indicaremus, quæ à nobis & Athia in hac editione prestita sint. De tribus ergo hic disseremus. I. De ipso textu Hebræo. 2. De Notis Latinis exteriori margini adscriptis, continentibus Argumentum Textus.

3. De Notis Hebraicis in exteriori & interiori margine annotatis.

I. Deipso Textu Hebræo.

Extus Hebræus in hac Editione est tam correctus quam qui correctissimus. Ipsemet, ad minimum semel, totum textum Hebræum a principio usque ad finem, summa cum attentione perlegi, & expertus sum maximam diligentiam circa hunc Textum Hebræum esse adhibitam, quanta circa ullos Textus Hebraicos hactenus editos non fuit adhibita.

I. Libri omnes & singuli Hebraicis & Latinis appellationibus
b 1 denomi-

denominantur, non tantum in initiis librorum; sed etiam supra ipsum Textum; adeo ut, etiam linguam Hebræam non intelligentes, statim primo intuitu cognoscere possint, qualis liber oculis observetur.

II. Vetus Testamentum in tres partes dividitur; in Legem, Prophetas & Hagiographa. Sub Lege continentur quinque libri Mosis, sic vocati vel à prima libri voce, vel à prima ejusdem libri voce emphatica : ut בראשירן Genesis, חומש Exodus, באשירן Leviticus,

בּמְרַבּר Numeri, בְּרָיִם Deuteronomium.

Nota. Judzi circa spatia, inter libros Pentateuchi relinqui solita, sunt curiosi: propterea in his Bibliis juxta titulum Exodi, Levitici, Numerorum & Deuteronomii additur præmonitio, indicans inter fingulos libros relinquendum esse spatium quatuor regularum, & à quinta regula librum novum esse inchoandum, quæ his vocibus concepta est: ינית ארבע שיטין פנויורז חמשית שימה חמשית Quatuor regulæ funt relinquenda vacuæ, & incipiendum est à regula quinta.

Sub secunda parte comprehenduntur Prophetæ tumanteriores, ut מָלְכִים , Josua, שׁוֹפִמִים Judices , שׁוֹמִים Samuel, מְלָכִים Reges ; tum posteriores, ut שׁיִנְיהוֹ fesaias, יְרְמִיהוֹ feremias, דְמִיהוֹ Ezecbiel, אלות Hoseas, יואר Goel, עובריה Amos, עובריה Obadias, יואר fonas, מיכָה Micha, הוח Nahum, Pipan Habakuk, יחום Sephanias,

יביה, Haggæus, פלאכי Zacharias, פלאכי Malachias.

Nota. Regum & Chronicorum posteriores libros curavimus peculiari titulo à prioribus libris distingui, cum Judæi eos hactenus tantum distinxerint per has voces margini adscriptas, בפר שני Liber fecundus.

Ad tertiam & ultimam partem referuntur Dinn Pfalmi; פיר השירים , fob , שיר השירים Canticum Canticorum , רורח Ruth, מגלח אסתר Ecclefiaftes, מגלח אסתר Volumen Efther, תברי היכוים Nebemias, בחמיה Chronica. דברי היכוים Daniel, דברי היכוים

Nota. In plerisque editionibus המש מנלות quinque volumina, scil. Canticum, Ruth, Threni, Ecclesiastes & Esther immediate post Pentateuchum collocantur: quia certis quibusdam festis publicè in Synagogis prælegi solent. Sed in hac editione rejiciuntur ad Hagiographa, h. e. adtertiam Veteris T. partem, ad quam propriè pertinent.

III. Pen-

JOHANNIS LEUSDEN

III. Pentateuchus dividitur in LIV. Sectiones majores, quarum tituli, à prima emphatica voce sic denominati, suprà juxta appellationes librorum Pentateuchi habentur : ex. gr. fupra capp. 6.7.8.9.10.11. Genelios habetur בראשית denotans Genefin, & n. Noah fignificans sectionem, scil. unam ex 54. majoribus. Illæ fectiones distinguunturtribus pos, velaliquando tribus DDD, excepta sectione duodecima, ubispatium unius regulæ vacuum relinquitur, quod in margine etiam annotatur. Juxta tres illas literas a b a vel DDD habentur litera Hebraica & notulæ numericæ, quæ denotant numerum sectionum maximarum; quod hactenus nunquam à Judæis in editionibus Bibliorum Hebraicorum est observatum. In Genesi tales sectiones occurrent 12. In Exodo 11. in Levit. 10. In Numer, 10. & in Deuter. 11. quæ simul collectæ efficiunt 54. Quare aliquando sectio maxima denotatur tribus DDD, ut Gen. 28. 44. & alibi, cum ut plurimum aliàs distingui soleat tribus p p ? Resp. Quia eo in loco, ubi sunt tria DDD, etiam est sectio minima, quæ communiter unicâ litera o denotari folet: fed ubi funt tria D D D, ibi est sectio major & maxima.

IV. Sectiones majores, sive intermediæ, denotantur unica litera B, quæ est prima litera vocis nun aperta: nam ubi in Pentateucho occurrit B, ibi reliqua pars lineæ solet relinqui vacua. In hac editione illæ sectiones accurate enumerantur; in Genesi sunt sectiones apertæ 43. In Exodo 69. In Levit. 52. In Nu-

mer. 92. & in Deuter. 34. fimul 290.

V. Sectiones minimæ, literâ o vocis nono clausa, denotari solitæ, sunt in Gen. 48. In Exod. 95. In Levit. 46. In Numer. 66. & in Deut. 124. simul 379. Numerus antecedentium sectionum exprimitur in sine singulorum librorum Pentateuchi.

VI. Quær. Quem usum habet hæc triplex sectionum divisio? Resp. 1. Pentateuchus divisus est in 54. sectiones maximas, ut quotannis, legendo in Synagogis singulis Sabbathis unam sectionem, totus absolvi posset: in anno enim intercalari Judxorum sunt hebdomadæ LIV. Moses, h.e. Pentateuchus Mosis, in Synagogis per singula Sabbatha legitur, Act. 15.21. (2.) Sectiones majores per 5, & minimæ per 5 distingui solitæ, denotant divisiones Pentateuchi majores vel minores, in quarum

b 2 .

locum

PREFATIO.

Iocum jam ferè capitum distinctio successit. Olim enim nonfuit in Pentateucho, nec in Veteri T. ulla distinctio capitum usitata: & propterea antiqui Rabbini distinxerunt Pentateuchum in tales sectiones, quarum usus, propter commodiorem capitum distinctionem, jam ferè obsolevit; nihilominus tamen, propter antiquitatem, in plerisque Bibliis Hebraicis ut plurimum reti-

VII. Capitalibrorum Veteris T.hîc dupliciter distinguuntur, scil literis Hebraicis in parte interiori, & Romanis in parte exteriori: iterum commoditatis ergo; ut unusquisque, cui quantitas literarum ignota est, facillime capita inquirere posset; quod hactenus nunquam à Judæis factum est.

VIII. Omnes & singuli versus Biblici notulis numericis distinguuntur, excepto quolibet versu quinto, qui Hebraicis literis indigitatur, prout capita, in plerisque Bibliis Hebraicis, in

versiculos serè distingui antea solebant.

IX. In fine omnium fere librorum numerus versuum, & in fine librorum Pentateuchi etiam numerus sectionum, atque medius versus indicantur: ex. gr. In fine Genesios hæc habentur: םכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבער: אך לך סימן וחציו ועל חרכך תחיה: ופרשיותיו יב יזה שמי לעלם פימן: ופרריו מ'ג גם ברוך יהיה סימן: ופרקיונ׳ יו׳ חננו לך קוינו סימן: מניין הפתוחות שלשהוארבעים והפתימות שמונה וארבעים הכל תשעים ואחת פרשיות צא h. e. Numerus versuum אתרה וכל העם אשר ברגליך סימן libri Genesios sunt mille, quingenti, & triginta quatuor. Literæil-וצ א"ך ל"ר ejusdem numeri symbolum sunt. Et medius ejus verfus invenitur cap. 27. ver. 40. Et super gladio tuo vives. Ejusdem libri sectiones maxima, tribus 292 vel 200 distincta, sunt duodecim. Et in voce nt, numerice 12. denotante, idem numerus exprimitur: Hocest nomen meum in æternum, Exod. 3. 15. Capita ejus Masorethica sunt 43. qui numerus voce pa denotatur: Etiam benedictus sit, Gen. 27.33. Sed capita ejus, hodie usitata, sunt 50. expressa voce 7 : Domine esto gratiosus nobis, te exspectamus, Jes. 33.2. Numerus sectionum apertarum, literà una a denotatarum, funt 43; sed clausarum, literà pindicatarum, funt 48. quæ simul collectæ sunt sectiones majores & minores 91. Hævocins numerice includuntur: Exitu & totus iste populus,

e-

as

0=

IS. as

m

m

-

It ייש

n,

€,

e-

19

e.

e-

1 9

סו

IT

17

פו

IS

I

JOHANNIS LEUSDEN

quitua vestigia sequitur. Hæc clausula Genesios ita explicata, aperiet viam absque ulla difficultate cæterorum librorum clausulas

facillimè explicandi.

X. In fine quatuor librorum, scil. Jesaiæ, Malachiæ, Threnorum & Ecclesiastæ penultimi versus repetuntur sine vocalibus. Quare? Quia ultimi versus illorum librorum exeunt in minas tristes & horrioiles; vel in pænas, quibus Deus punivit populum suum. Sed versus penultimi illorum librorum enarrant bonum populi, vel benedictionem aliquam, quæ tristes lectores resocillat. Hi quatuor libri denotantur abbreviatè literis p'pn', post Threnos & Ecclesiasten expressis. Jod enim est prima litera myw fesaiæ, n denotat nor na duodecim, h.e. in sine 12. Prophetarum, sive in Malachia. p Prius significat nup Lamentationes feremiæ, & p posterius na pecclesiasten.

mus nos pro populo nostro, & pro civitatibus Deinostri.

אוו. Poft Deuteronomium, præter communem clausulam, quæ libris Pentateuchi addi solet, adjicitur clausula generalis omnes quinque Pentateuchi libros concernens, quæ sic sonat: סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמנה מאות וארבעים ותמשה) ואור הח"מה יהיה שבעתים סימן: "וחציו וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא דורי לגנו ויאכל פר"י מגד'ו סימן: והסתומות (שלש מאות ושכעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשה בשב עה סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות (שש מאות נפשה בשב עה סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות (שש מאות Pentateuchi sunt 5845. qui exprimitur literis numeralibus vocis pentateuchi sunt 5845. qui exprimitur literis numeralibus vocis אוויין בל הפרשון אוויין אווייין אוויין אווייין אווייין אווייין אוויין אוויין אוויין אוויין אווייין אוויין אוויין אוויין אווייין אווייין אוויייין אווייין אווייין אווייין אווייין אווייין אווייין אווייין אווייייין אווייין אוויייין אווייין אווייין אווייין אווייין אוויייין אוויייין אוויייין אוויי

Numerus sectionum apertarum totius Pentateuchi sunt 290, qui numerus denotatur voce " D Veniat amicus meus in hortum suum,

b 3

ut comedat fructum rerum pretiosarum suarum; sed numerus sectionum clausarum sunt 379. qui numerus exprimitur voce מים, aut obligavit obligatione seipsam per juramentum, Numer. 30.11. Invenitur ergo numerus omnium sectionum apertarum פּ clausarum 669. qui numerus indigitatur literis vocum פּליא הפים puncto notatis, neque egebis quoquam in ea, Deut. 8.9.

In fine Malachiæ post repetitum versum penultimum enumerantur omnes versus duodecim Prophetarum minorum: בכום חרי עשר Numerus versuum duodecim, scil. Prophetarum minorum. Hosea continet versus 197. foël 73. Amos 146. Obadia 21. Jona 48. Micha 105. Nahum 47. Habakuk 56. Zephanja 53. Haggaj 38. Zacharia 211. Malachia 55. Etiam ubique adduntur textus Biblici, in quibus vox una, majusculis literis scripta, exprimit illum versuum numerum. Denique postenumerationem versuum, in singulis Prophetis minoribus, summa omnium versuum in 12. illis libris his vocibus exprimitur: הפסיקים שר בר שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית עם אלהים סימן י וחציו לכן בגללכם ציון שרה החרש י וסרריו עשרים ואחר י ולכבור אהיה בתוכה סימן, hoceft, Numerus versuum omnium duodecim Prophetarum sunt 1050. qui exprimitur tribus vocibus Hebraicis, (Gen. 32. 28.) Namut principem te geris cum DEO. Et medius versus occurrit Michæ 3.12. Ideirco vestra causa Tzion ut ager arabitur. Capita Masorethica sunt 21. quorum Symbolum est vox אהיח literis majusculis scripta, ex Zach.2.9. Et adgloriam exo in medio ejus.

II. De Notis Latinis,

Am sequuntur Notæ Marginales Latinæ, exteriori margini adjectæ, exprimentes argumenta capitum. In libris Propheticis & nonnullis aliis Notas illas descripsimus in initiis singulorum capitum; sed in libris Historicis easdem apposuimus sparsim per totum caput, ubi Sacer Scriptor novam materiam vel historiam enarrare incipit. Ipsi Judæl, nobis suadentibus & confulentibus, inceperant has Notas Pentateucho adjicere: sed quia primus author, Judæus Hispanus, eas Notas priùs Hispanicè concipiebat

af-

20

7-

1-

n

G

1